
BESTYJALSTWO (1) *sb n*

G sg bestyjalstwa.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.

Zwierzęcość, dzikość, nieobyczajność (w polemice katolicko-protestanckiej); feritas beluarum, bestialis stoliditas Cn [bestialitas Łac sr]:

*Szereg: »ateizm i bestyjalstwo«: iż ty ich kácerftwá nie tylo z pogány/ ále y z beftyámi nas zrownáć chcą/ y gorzemi niżli Epikur ludzie czynić myślą do átheizmu y beftyálftwá prowadząc *SkarKaz* 384a.*

BZ